

भ० वचद्वत्यादि । स्ररातुरो लोकः कामार्त्ताजनः स्वकीयं हृद
यादि स्त्रीस्तनादिना अमन्दं दृढं घटयन् संक्षेपयन् नैव तुतोष
न तृप्तिं जगाम कुतद्वत्याह प्रेक्षि पर्याप्तता इच्छाविच्छेदः
कुतोभवेत् यतः सा विरुद्धा कान्तिरत्रापि गुणः ॥ ११ ॥

स्रस्ताङ्गयष्टिः परिरभ्यमाणा संदृश्यमानाप्युपसंह
ताक्षी । अनूढमाना शयने नवोढा परोपकारैकर
सैव तस्यौ ॥ १२ ॥

ज०भ० स्रस्ताङ्गयष्टिरित्यादि । काचिन्नवोढा परिरभ्यमाणा पत्या
आलिङ्ग्यमाना स्रस्ताङ्गयष्टिः न प्रतीपमालिङ्गति संदृश्य
मानापि मुखमुन्नमय्य उपसंहताक्षी निमीलितलोचना न प्रतीपं
पश्यति मानं नैवाचरतीति अगूढमानापि असंहतमानापि
एवंविधापि सती परोपकारैकरसैव तस्यौ भर्तुरूपकारैकाभि
प्रायैव अवस्थिता नात्मोपकाराय ॥ १२ ॥

भ० स्रस्ताङ्गयष्टिरित्यादि । काचिन्नवोढा शयने शय्यायां परो
पकारैकरसा पत्युपकारमात्राभिप्रायैव तस्यौ न तु स्वोपका
राय यतः परिरभ्यमाणा दयितेनालिङ्ग्यमाना स्रस्ताङ्गयष्टिर्न
प्रत्यालिङ्गनं करोति नापि प्रतीपा मुखमुन्नमय्य संदृश्यमानापि
उपसंहताक्षी निमीलितनेत्रा न पश्यति मानेनैवं करोतीति
चेदाह अनूढमाना अधृतमाना लज्जयैव तथा करोतीत्यर्थः ।
पूर्ववन्माधुर्यादिगुणोऽत्र बोध्यः एवमग्रेऽपि ॥ १२ ॥